

פרידל שטרן, קריקטוריסטית
(1916-2006)

מיוחדת שהורכבה משמה הפרטי, פרידל, ולידו ציור של כוכב – פירוש המילה שטרן בגרמנית. משנות החמישים פרסמה כתבות עיתונאיות – לעתים אגב התחזות לדמויות ולטיפוסים שונים – שבחנו את החברה הישראלית. ב-1958 פרסמה את הספר "בקיצור: ישראל". היא עבדה גם כמעצבת גרפית, יצרה כרזות וסדרות של בולים לשירות הבולאי, כרטיסי ברכה ליום העצמאות, כרזות למוסד לביטוח לאומי, לתחרות הנבל ולמוסדות אחרים. בשנים 1962-1992 שימשה מרצה לרישום במחלקה לעיצוב גרפי באקדמיה "בצלאל". ב-1999 זכתה פרידל שטרן ב"אות הנשיא למתנדב" על התנדבותה בבית הלוחם ובארגון נכי צה"ל, וב-2004 זכתה בפרס דוש לקריקטורה. עזבונה האמנותי של שטרן נתרם למוזיאון לקריקטורה ולקומיקס בחולון, המקיים תחרות שנתית לזכרה.

נולדה בלייפציג, גרמניה, שם החלה ללמוד אמנות. עם התגברות האנטישמיות בגרמניה הפסיקה את לימודיה והצטרפה לקבוצה יהודית של תנועת הצופים. ב-1936 עלתה עם הקבוצה לארץ-ישראל והתגוררה בקיבוץ כפר המכבי. משם עברה לחיפה והתפרנסה כעוזרת בית וכמבשלת. בערבים למדה רישום בסטודיו של פאול קונראד הניך, ובסוף שנות השלושים עברה לירושלים ולמדה עיצוב ואמנות באקדמיה "בצלאל". במלחמת העולם השנייה התנדבה כאחות לחיל העזר לנשים של הצבא הבריטי, שירתה בבית-ספר לקצינים בעזה והצטרפה לצבא השחרור באיטליה. על שירותה הצבאי זכתה בציון לשבח מטעם מלך בריטניה. ב-1944 הציגה במצרים את הרישומים שיצרה מהווי החיילים הבריטים, בתערוכה של "אמני כוחות הברית". עם שובה לארץ החלה לעבוד כשרטטת מפות ב"מחלקת המדידות של ארץ-ישראל". חידוש שהנהיגה באותה תקופה היה שרטוט מפות המלוות באיורים. ב-1946 החלה לפרסם קריקטורות בעיתון "במחנה" ואחר-כך בעיתונים "דבר", "דבר השבוע" ו"לאשה". היא בחרה חתימה